

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 1.

ANULU XXV.

Sibiu 214 Ianuarie 1877.

Telegrafulu este Duminică și Joi, la fiecare două săptămâni cu adaosul Foisorii — Prenumeratiunea se face în Sibiu la expeditor, în afară de 3 r. poște cu bani și prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretulu prenumeratiunii pentru Sibiu este pe anul 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de an 3 fl. 50. Pen-

trecelelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe un an 18 fl. v. a. o jumătate de an 4 fl. v. a. Pentru prinț. și țări străine pe anul 12 1/2 anu 6 fl.

Inseratele se platesc pentru întâia dată cu 7 cr. sirulu, pentru a doua dată cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 3452. 3691 B.

Incunociintare.

În necsu cu ordinațiunea consistorială din 10 Ianuarie 1872. Nr. cons. 37. — publicată în „Tel. Rom.“ din 3/15 Februarie 1872. Nr. 10. — se aduce prin această la cunoștință publică: ca supunându-se clericului absolut Iosif Comanescu, inventoriu la școlă gr. or. din Ghimbav, protopresbiteratul Branului; apoi preotii Grigoriu Marică, parochu în Cosnă, protopresbiteratul Bistriței, și Iacobu Urdea, parochu în Gridu, protopresbiteratul I. alu Fagarasiului, — censurei prescrise în susamintiți ordinațiune consistorială s'au declarat apti de a funcționa aparatori în cauze bisericesti, matrimoniale și disciplinari, înaintea forurilor noastre bisericesti, spre care s'au procedut cu decret în întielesul §-lui 442. din dreptulu canonic.

Sibiu, 31 Decembrie 1876.

Dela secretariatulu consistoriului archidiecesanu gr. or.

La intrarea în alu XXV anu.

„Alipire cătra tronul și dinastia, iubire de patria, apararea intereselor nationale și bisericesti“, a fostu înscrisu pe stindardulu cu care în 1 Ianuarie 1853 „Telegrafulu Romanu“ a pasitu pe arenă de luptă.

De totu modestu, în anii cei dintâi „Telegrafulu Romanu“ se adoperă a largi orizontulu cunoștințelor celor mai necesarie pentru români. Articuli, cari învetiau pre poporu a apretia diuistică, agricultură și economiă de câmpu, literatură romană, meseriile și comerțulu și altele și altele, formau o rubrică permanentă în colonele sele.

Terminându-se eră cea nadusitoră a absolutismulu și deslegându-se prin diplomă dela 20 Octombrie 1860 gurile popoareloru din toate părțile imperiului, vedemu în colonele foiei noastre o activitate energică, în care se oglindă activitatea barbatoru natiunii noastre, o activitate care a fostu remunerată de o onorifică recunoștință chiar și de pressă străină. Eata ce dicea la începutulu anulu 1861 (și la finea anulu 1860 după c. nostru) o foia periodică germană din Sibiu vorbindu despre diuistică noastră transilvană de atunci:

„... trebuie să recunoștem cumca privințele și dorințele care se desvôlta în disele diurnale (Gaz. și T. R.) ne-au multiamitu într'unu grad înalt...“ și într'altu locu: „... unu simțiu practic, o cōptă judecată și-au facutu locu în judecățile lor, și în mare consunantia cu discursurile ținute în senatulu imperialu cu reprezentanții acestei natiuni, a celor mai mulți articuli scrisi cu toată caldura unui desteptatu simțiu natiunalu și portati de simțiemintele multiamirii și lealității nu suferă primirea s'au presupunerea de sentință a unei situațiuni subiective, s'au a vre unei partii neînsemnate.“

„Cu privire la aceste împregiurări și în apretuirea propriei convingeri putem dice cu temeiu că aceste diurnale numai aceea esprima ce este dorința și convingerea totă-

lității românilor transilvani, a poporulu.“

Și în adeveru cu voce profetică spunea pre atunci „Telegrafulu Romanu“ că o clipită s'au facutu mai însemnată că o di de mai înainte, o di mai însemnată că o luna și o luna mai însemnată că alta data unu anu. Astadi — dice mai departe — cându toate popoarele se luptă cu îngrigire pentru vietiă sea politică și natiunală, pentru limba și vetrele sele — trebuie să se intereseze fia-care de momentuositatea evenimentelor, care imbuldiesc fără rețineri și care trebuie să le recunoștem cu totii, deca nu dorim să ne afle nepregătiți și să ne lapede într'o letargia amortită.“

În decursulu restauratiunii după 1860 „T. R.“ ia parte activă la mișcările constituțiunale, venindu într'ajutoriu publiculu român din comitate și din scaunele șasesci; din Transilvania și din Ungaria și în cele bisericesti nu uită nici pe frații noștri din Bucovina. Luptă românilor și acum că totu-deună eră înainte de toate pentru de a asigură limbei române dreptulu ce i se cuvine în afacerile publice de stat.

Cātu pretiu s'a pus și din partea acestei foi pre acuzitiunea acestui dreptu ne arată între alte multe următoarele citate din doi numeri ai anulu 1861 (15 și 20 Aprile):

„Individualitatea unu poporu se manifestă și sustine prin limba, limbă este fasia comună a tuturoru filor de o muma, ea este vasulu în care se păstrează cugetele și simțiemintele, cercarea (experiența?) și știința, căștigurile eluptate și tonulu; ea este midloculu spre înviare și latirea acestor; ea singura este mesură culturale.“

Ideile aceste desvôltate pre largu producu, în aceiasi numeri, următoarea concludiune:

„De aici urmăza că destinațiă poporulu român, adecă cultură și prosperitatea lui cere neconditiunatu recunoșcerea limbei române în vietiă totale a poporulu. Deacă această e adevăratu, atunci barbati noștri de stat și inteligenti, fia această în adunările generale ale comitatelor, scaunelor, districtelor, s'au la dicasterii și la diete, au cea mai mare îndatorire să dea acestui dreptu stramosiescu apasarea (accentuarea) adevărată, ei trebuie să aducă la cunoștință tuturoru, că poporul român pōte tocmai asi primă liberele institutiuni că și ori-care altu, ca aceste spargu și catușiele în care este strinsu poporul român și că au același efect și la elu, că și la alte popore. Cuventulu imperatescu trebuie să se facă adevăratu și românulu trebuie să aibă limbă sea și natiunalitatea sea, căci i-a sositu tempulu și nu mai pōte remană servilu schimbandu numai jugulu și comandă! Natiunalitatea fără limba este numai o satiră și triumfulu ideii natiunale trebuie să coversiescă orice altu interesu.“

Din colonele acestui diurnalu vedemu încă pe tempulu amintitei restauratiuni că nu s'a multiamitu numai cu desvôltarea teoretică a egalei îndreptări, ci lu vedemu intrandu în luptă și pentru realizarea practică a acestui dreptu.

La 18 Maiu 1861 se scriea: „Începem analizarea asertulu nostru

„dela cancelariă aulică și dela guvernulu țerei; la aceste dicasterii nu este reprezentată în mesură dreptă nici natiunalitatea nici confesiunile românilor din Ardeal...“

Intr'o polemică cu „Transilvania Beiblatt zum Sieb. Bot.“ „Tel. Rom.“ ne da o iconă fidelă despre protecțiunea de care s'au bucuratu sasii că elementu germanu sub auspiciile absolutismulu și chiar și pre tempulu restauratiunii. Cu acea ocaziune ni se spune că la anulu 1850 sasii au capatatu dela statulu unu împrumutu de unu milion și jumătate fără camete pe trei ani și pe alti șapte ani cu 3 la sută. Preotii lor au trasu pe totu anulu dreptu desdaunare pentru decime câte 66,666 fl. până cându în anulu 1861 au capatatu 5,600,000 fl. în interesulu acestui capitalu să deplinescă perderea decimei, ce o trageau în urmă donatiuniloru dela principii ardeleni dela preotii și mireni români și că din patrociniulu ministeriulu vienesu s'au procuratu pe atunci pentru consistoriulu șasescu unu succursu anualu de 16,000 fl.; pe cându pentru români dela 1852 cându s'au datu 60,000 fl. pentru reparatiunea bisericelor arse în tempulu revoluțiunii nu s'au mai datu nimic. Polemică această asusa pre regimulu de partialu și lamuresce pentru ce sasii au pututu și potu înaintă pe cându români au ramas inapoi.

În alta polemică Septembrie 30 1862 cu „Magyar-ország“ „Tel. Rom.“ prin unu corespundinte alu seu din Pestă, arată nedreptatea ungeresă cându persecuta limba românească și spre a face evidentă nedreptatea citeza din cartea „Nemzetiség“ cuvintele lui Mocsáry în limbă originală care în traducere dice:

„Să punemu mână pre inimile noastre și să marturisim că n'am fostu ecuitabili și drepti cu compatriotii noștri de limba străină (pag. 183). Nedreptatea totu deună este ajunsă de pedepsă, și de și vine tardiu, dară totu vine, pentru că această e cursulu firei și legea sortiei, ca fia-care cauză să-si aibă cauzat sea.“

Cu anulu 1863 se apropia și mai dificilă pusetiune a „Telegrafulu Rom.“. Încă în luna cea dintâi a anulu acestui trebuie a luă greauă și delicată sarcina asupra-si de a luptă și în contră discordiei natiunale ce începă a se ivi de pre atunci. Sub rubrică „congresulu“ în nr. 7 și 9, într'unu tonu domolu, dară din care transpira multu durerea inimii, „Telegrafulu Rom.“ apara unică institutiune politică ce pe atunci aveau români și o puteau numi a lor propriă. Și contră cui? „Gazetă Trans.“ și „Concordia“ erau acele căroru congresulu natiunalu asiă cum eră elu atunci, pentru că altcum nu se putea, nu le eră bunu destulu și nu li se paré natiunalu de ajunsu. Pentru ce? Pentru că erau preotii și amploiați intrensulu, — elementele cari compuneau pe atunci inteligentiă română.

Corolariulu primulu articulu s'omana a elegie cându dice:

„Correspondința din urma din „Concordia“ e într'adeveru numai unu resunetu din cele două corespundințe numite, mai cu s'ama din a „Gaz. Trans.“ și n'amu pututu scote altu ce-va decât lucruri noue și minunate: unulu ca amploiații români „suntă“ pusi numai din milă un-

„gurilor și a sasilor“, altulu, că „congresulu conchiamatu de Arhierii aru fi numai privatu, alu treilea că în senatulu imperialu nu s'au reprezentate popore și natiuni, ci numai „munti și văi.““

„Telegrafulu Rom.“ nu negă că unu congresu natiunalu nu aru trebui să fia alesu de natiune; țiene înse comptu de împregiurarea ca: „Români din Austria, atunci erau numai înaintea regimulu și a loru insisi natiune; ier' înaintea legiloru patriei... nici ca esistă încă natiune română politică; altă ca „natiunea română din Transilvania adunarea din 1 Ianuarie 1861 o a privitu și o privea de adunare natiunală, că iconă dorintelor române din Transilvania.“

Nimic nu caracterisăza asiă de bine politică „Telegrafulu Rom.“ observată de elu totu-deună, că acele cuvinte accentuate prin care dice ca ocaziunea discussiunii congresulu, ca români să pună mai multu temeiu pre tactulu și energiă lor propriă, pentru că, se dice mai departe:

„Poporul român nu traiesce „astadi într'unu evu de aur, ci traiesce într'unu evu de feru și de aramă, unde totă urmă ce o propasiesce trebuie să si-o elupte prin sudorea cea cruntă a fetiei sele.“ Și adauge în data: „ce s'aru fi alesu de noi, deca scrupulii Gazetei aru fi legatu mâinile noastre la 1848 și la 1861.“

O satisfaciune stralucită a înregistratu „T. R.“ în urmă tuturoru luptelor cându, după ținerea congresulu natiunalu din Aprile 1863 în nr. 34 a pututu înregistra în fruntea colonelor sele telegramă datată din Viena, 4 Maiu, prin care anunțată ca Maj. Sea a primitu deputatiunea română cu cuvintele: „Cu placere ve primescu că pre reprezentanții bravilor români etc. etc.“ și cându mai departe în nr. 54 a pututu salută dietă transilvană de atunci.

În nr. 54 a pututu salută dietă transilvană de atunci. În nr. 54 a pututu salută dietă transilvană de atunci. În nr. 54 a pututu salută dietă transilvană de atunci.

(Va urmă.)

Revistă politică.

După o pauză de vr'o câte-va săptămâni dietă ung. se va într'uni la 20 Ianuarie st. n. la 11 ore înainte de media-di.

Nu este de multu de cându eră mai lucru pozitivu ca o deputatiune imposantă de cetățieni din Czegled va aduce pre Lud. Kossuth în patria. Și noi amintirăm ce-va pre scurtu de evenimentulu acestă. Foile de ieri și alalta-ieri pară a fi informate altfel.

Se dice că protocolulu despre alegerea lui Kossuth de deputatu se va transmite pre posta. „Pesti Naplo“ asigură că deputati Czegledulu nu si-au pututu esoperă dela direcțiunea drumurilor de feru bilete libere de taxa și din cauză această a trebuitu deputatiunea să română pe jos, s'au mai bine disu — a casa. „Ellenör“ spune că însuși Kossuth s'a rogatu să nu mērgă deputatiune, pentru că deciziunea sea deca, primescă s'au nu pri-

măsece mandatulu de deputatu o va comunică alegătoriloru sei in scrisu.

Negotiarile cari privescu pactulu intre cele două jumătăți ale imperiului spune „P. L.“ ca au inaintatu într'atât'a, încâtu imperatul este in posesiunea descoperirii regimului austriacu asupra memorandului cabinetului ungurescu, cu alte cuvinte, cestiunea bancei aru fi in stadiulu caracterisatu cu dicerea lapidara din dreptulu romanu: „Sub iudice lis est!“

Corpurile legiuitoru din Bucuresci au avutu inainte de serbatori siedintie foarte importante. Provocarea la aceste siedintie au venitu din Constantinopole si a ceea din caus'a unor articuli in constitutiunea cea noua turcesca, esplicati de ministrulu turcescu de esterne in sensulu, ca acei articuli privescu si pe Romani'a. Ca sa arete guvernulu turcescu in modu practic cu si Romani'a este prin constitutiune incorporata in imperiulu otomanu si ca si romani sunt otomani, directorulu telegrafeloru din Constantinopole a dojenitu pre directoratulu telegrafeloru din Bucuresci pentru unele neregularitati la statiunea telegrafica dela Iticani. Directorulu din Bucuresci inse a respunsu ierasi într'unu modu foarte practic la Constantinopole dicensu, ca nu are cunoscintia de vre-o statiune telegrafica „otomana“ la Iticani. Mai seriôsa inse a fostu cestiunea articulilor din constitutiune. Acést'a eră pe aci se provôce unu *casus belli* între Romani'a si Turci'a. In siedintie secrete si publice in siedintie de di si nôpte s'a desbatutu ce este de facutu pâna cându in senatu s'a terminatu totu lucrulu cu urmatorea motiune:

„Senatulu voindu că drepturile antice ale Romaniei recunoscute si garantate prin tractatulu de Parisu, precum si actele saversite in urma, in virtutea suveranitatii tieriei, sa fie respectate si neatinsu, si manifestându vointi'a sea, că politic'a guvernului sa aiba acést'a tianta, cu o procedare demna, trece la ordinea dilei.“

Fiindu cele două siedintie din urma ale senatului de interesu politicu le reproducem dupa „Romanulu“ si noi in colônele acestei foi.

Că sa se védia cum este apretiu ita neutralitatea Romaniei, reproducem dupa „Gazet'a d'Itali'a“ urmatorele:

Un'a din principalele cestiuni de cari trebuie sa se ocupe conferinti'a din Constantinopole este „neutralitatea romana.“ In adeveru, dupa ce va esamină indoit'a cestiune a reformeloru si a garantieloru, va trebui sa definésca si deca, in casu de resbelu, beligerantii voru puté sa se serve de teritoriulu pe care Europ'a, prin tractatulu dela 1856, l'a intrepusu între densii.

Dela inceputulu actualu cestiuni a orientului, Romani'a s'a conformatu absolutu consilieloru marilor puteri garante, si nimeni n'a avutu ocaziunea a-i face vr'o imputare.

Neutralitatea sea fu completa.

Cându la 1856 si 1858, fura discutate de cătra congresulu dela Parisu autonomi'a si unirea principateloru Moldov'a si Valachi'a, unele din puteri esprima temerea ca aceste principate, ridicate într'unu statulu, voru formá unu focaru de perturbări. S'a probatu din contr'a, ca Romani'a in orientu, că si Itali'a in média-di, este unu elementu de ordine si libertate.

Deca Romani'a aru fi facilitatu arme si alte ajutóre eficace Bulgariei si Serbiei, de multu tempu déjà cestiunea orientala aru fi esitu din limitele in cari voiesce s'o restringa Europ'a. Romani'a puté dá focu orientului. Si poté ca interesele viitorului seu aru fi consiliat'o sa se aventuzeze cu ardóre in o asiá intreprindere. Ea preferi in sa asculte consiliile prudente ale puteriloru.

Voi-voru puterile cá primulu rezultatu alu docilitatii Romaniei sa fia o sugrumare a acestei june natiuni?

Cestiunea nu se pôte eludá: deca trecerea beligerantiloru prin Romani'a nu va fi interdisa si impededata de cătra Europ'a, Romani'a nu va fi altu decâtu calea principala a invasiunii ruse. Si chiaru deca imperatul aru declará ca recunósce autonomi'a romana si ca o voiesce libera si independenta, n'aru mai esistá pentru statulu romanu cea mai mica autonomie.

Nu trebuie a se uitá invetiamentele istoriei. Inainte de a cuceri o tíera, Russi'a o protege, in sa intervenindu si strabatend'o necontentitu. Asiá facú cu Poloni'a, pre care in tempu de o jumetate de secolu o tratá cá amica, dar' alu cărui teritoriu fú strabatutu într'un'a pentru a merge sa combata pe turci. Guvernamentulu polonu nu cutéza sa refuze trecerea putintelui seu vecinu. Europ'a nu se preocupá de acést'a, si Poloni'a 'si perdu autonomi'a, independenti'a si esistenti'a.

Deca Europ'a voiesce cá cestiunea orientului sa fie resolta potrivitu principiiloru de justitie, si nu dupa capritiulu fortiei brutale, ea trebuie sa mantiena tare si neatinsu bulevardulu romanu între Russi'a si Turci'a, si sa consacre o neutralitate determinata de cătra natura si in spiritulu tractatelor, precum este aceea a Elvetiei.

Este adeveratu ca asiá, unu resbelu alu Russiei contr'a Turciei aru fi mai anevoiosu. Se pôte. Dar' ce interese pôte avea Europ'a sa acceleze unu resbelu între Russi'a si Turci'a?

Nu ne indoimu ca Europ'a in unanimitate va declará necessitatea de reforme importante in imperiulu otomanu si se va pronuciá in favôrea unei ôre-care autonomii a populatiuniloru. Dar' aru fi sa desperámu de bunulu simtiu europénu, deca marile puteri nu aru gási alte garantii pentru reforme decâtu numai ocupatiunea rusa, si dupa ce a facutu unu resbelu spaimentatoriu in tempu de trei ani, pentru că sa inchida rusiloru calea cătra Constantinopole si sa-i departeze dela Dunare, acelea'si puteri sa vina sa abata cu propriile loru mâni, sub picioarele colosulu nordicu, bulevardulu radicatulu cu atât'a truda contr'a lui.

Avemu incredere ca conferinti'a dela Constantinopole, urmandu unui simtiementu de justitia si de interesu generalu, va proclamá neutralitatea teritoriulu romanu. Acést'a va fi logic'a consecuenta a neutralitatii, ce a fostu consiliata guvernului romanu, si care, pâna in momentulu de fatia, a fostu asiá de scrupulosu mantienuta de densulu.

Despre a trei'a conferintia „Unirea democratica serie:

In fine se tienú si a trei'a siedintia a conferintiei, si dupa cum ne spune o depesia din Constantinopole, cu dat'a 31 Decembre, puterile au fostu si in acést'a siedintia de acordu. Turcii in sa nu si-au presentatu contr'a-propunerile lor, si prin urmare inca nu putem scí deca Pórt'a aderá seu nu la vointi'a Europei. Deca amu crede in sa ceea ce spunu foile turcesci, Pórt'a nu e de locu dispusa a se supune decisiuniloru conferintiei. Eata ce dice in acést'a privintia „Vakit“, fôia turcesca oficiala:

„Osmanii nu se temu de resbelu, căci au tóta increderea in atotu putinti'a ddieésca, si suntu pe deplinu convinsi despre dreptatea causei lor si despre patriotismulu natiunii. E dreptu că rezultatulu resbelului e nesiguru, in sa in totu casulu, Turci'a 'si va fi salvatu onórea si se va sustrage dela marile pericole la cari s'aru espune, deca aru voi sa cedeze pentru interesele si pentru buna-vointi'a Europei.“

La acestea „Gazet'a germana de nordu“ observa ca „redactorii seu mai

bine conducatorii lui „Vakit“ aru trebui sa scie ca numai buna vointi'a unor'a puteri a scapatu pe Turci'a din crisa dela 1853 si a conservat'o pâna astadi.“

Asupr'a ciudatei purtări a Portiei, fatia cu statulu romanu, „Romanulu“ se esprima in modulu urmatóriu:

Sublim'a Pórt'a decretá prin sublim'a ei constitutiune:

„Articolulu I. Imperiulu otomanu cuprinde pártile si posesiuniu actuali si provincie privilegiate.

„Art. 7. Elu (Sultanulu) dá investitur'a capiloru provinciiloru privilegiate, in formele determinate prin privilegiate care le suntu concedate.

„Art. 8. Toti supusii imperiului fára deosebire, suntu chiamati otomani, ori-care aru fi religiunea ce o profeséza.“

Asiá dar' eata-ne decretati de otomani, dar' cu privilegii concedate.

Si biroulu telegraficu din Stambululu s'a si plansu déjà cătra directiunea telegrafica din Bucuresci, ca biroulu otomanu dela Iticani comite prea multe erori telegrafice.

Guvernulu a cerutu la Constantinopole deslusiri in privintia art. I. Directorulu telegrafeloru romane a datu respunsulu ce se cuvenea sa dea unu functionariu romanu.

Cestiunea in sa este sa cugetámu cu totii, cu linisce, cu maturitate, cu intiepciune si sa hotarimu ce trebuie sa facemu deca guvernulu otomanu nu va respunde, seu deca respunsulu seu nu va fi conformu cu tratatele nôstre.

Turci'a. In a patr'a conferintia, plenipotentiarii Turciei au enumeratu punctele asupra caror'a nu credeau ca potu intrá in negotiári, mai cu séma asupra organizării unei gendarmerii straine, asupra atributiuniloru comisiunii internationale si asupra mariei Serbiei.

Asupr'a cestiunei de a se scí deca declararea Turciei aru ecuivalá cu unu refusu absolutu, reprezentantii Turciei au respunsu, ca simtu trebuinti'a de a se referi la Pórt'a.

Siedinti'a finala a conferintiei se va tiené Joi, se astépta unu respunsu definitivu din partea Portiei.

„Contra-propunerile Turciei cuprindu dispositiunea, ca legea dela 1 Ianuariu 1867 asupra vilaturiloru se va esecutá in totu imperiulu. Aceste contra-propunerile facu cu totulu abstractiune despre propunerile conferintiei. Ele nu relevá decâtu acestu punctu ca de aci inainte tóte legile voru trebui sa fia votate de camera.

Negotiárile cari au avutu locu la generalulu Ignatieff confirma intielegerea dintre toti plenipotentiarii.

Delegatii straini, fatia cu acestu refusu alu Portiei, au luat otarirea de a stramutá sediulu conferintiei la Aten'a seu la Spiti'a. „C. d. I.“

Trei comunicatiuni dupa „Tabletes d'un Spectateur“:

O suprema pressiuone

Evenimentele s'au insarcinatu a confirmá datele comunicatiunii ce ni se facú ieri din Constantinopole. Romanemu convinsi ca la rondulu lor evenimentele de mâne voru aduce consacrarea lor comunicatiunii ce urméza:

Constantinopole, 26 Decembre.

„Proiectulu de contra-propunerile turcesci fiindu comunicatu oficiosu membriloru conferintiei, reprezentantii Engliterei, Franciei, Austro-Ungariei si delegatulu Italiei, dupa ordinulu guverneloru lor respective, au amenintiatu pre Pórt'a cu o quasi-ruptura a relatiuniloru diplomatice, in casu cându Pórt'a aru respinge instituirea unei comisiuni internationale, insarcinata a asigurá aplicarea mesuriloru hotarite de conferintia.“

O depesia a agentului diplomaticu romanu din Constantinopole a informatu pre guvernulu principelui Carolu ca disulu agentu a aflatu din chiaru gur'a lui Midhat-pasi'a, ca puterile inlaturându proiectulu Russiei privitoriu la o ocupatiune straina in Bulgari'a, Pórt'a va face si ea sacrificiu de amorulu ei propriu si va primí, cu ôre-cari modificári, program'a conferintiei. Surtu, guvernulu romanu considera acum asigurata mantienerea pácii.

Starea sanitara a armatei rusesci.

Vien'a, 26 Decembre.

Atátu la Pest'a câtu si la Vien'a, in cercurile politice si militare nu-si face nime ilusiune asupra situatiunii orientale. Resulta numai, din mai multe raporturi oficiali, sosite aici, ca armata rusésca, a cărei statu-majoru este la Cisienáu, se afla bantuita de bóle într'atât'a încâtu i-aru fi cu neputintia sa intre immediatu in campania contr'a armatelor resboite sanetose si fanatisate ale Portiei, fára sa se espuna la vre-unu desastru.

De alta parte pre Dunare domnesce o temperatura care face sa cade de totu planurile dresate de cătra marele statu-majoru din Sântu-Petersburgu.

Pre lánge acestea, effervescenti'a spiriteloru in Russi'a dobendesce din di in di mai mare gravitate. Tiarulu are unu singuru midlocu a cogjiurá o revolutiune in intru: a face resboiu Turciei. „Tr. Carp.“

SENATULU ROMANIEI.

Siedinti'a de Joi, 23 Decembre, 1876.

Siedinti'a se deschide la ór'a 1 1/2 suptu presiedinti'a dlui M. Cogalnicónu, vice-presiedinte.

S'acórda câte-va congedie.

D. Presiedinte intréba deca ministeriulu are vre-o comunicare de facutu.

D. Ministru de interne dice ca ministeriulu a facutu senatulu o comunicare asupra situatiunii create Romaniei prin constitutiunea turcesca si aru avé se aiba opini'a senatului in acést'a privintia.

D. Presiedinte amintesce ca cestiunea s'a discutatu déjà in siedinti'a secreta a senatului tienuta eri.

D. Al. Orescu dice ca nu e contrariu regulamentulu cá o cestiune, care s'a discutatu in siedinti'a secreta, sa se discute in urma si in siedintia publica; propune dérú cá senatulu sa asculte comunicárilu dloru ministri.

Senatulu apróba si s'acórda cuventulu dlui ministru de esterne.

D. Ministru de esterne dice ca senatulu s'a ocupatu in siedint'a secreta de situatiunea facuta Romaniei prin constitutiunea turcesca. Acea constitutiune vorbesce in art. 7. de sieffi de provincie otomane cari primescu investitur'a dela Sultanulu. Agintele nostru dela Constantinopole a crediutu a vedé in acelu articulu o alusiune la Romani'a si a comunicatu guvernului acést'a. Guvernulu la insarcinatu a cere Esc. S. ministrului de esterne otomanu o esplicatiune autorisata; agintele a cerutu si ministrulu de esterne otomanu a declaratulu ca acelu articulu privesce in adeveru pe principele Romaniei, pre alu Serbiei si pe Kidivulu Egiptului. Guvernulu, in consiliu, a decisu a protestá in contr'a acestei idei; remâne cá senatulu s'apretieze si sa se asociedie cu protestarea guvernului M. Séle.

D. I. Radu dice ca l'a coprinstu o mirare foarte mare, neasteptata, candu vede pe banc'a ministeriale nescé ómeni ale caroru simtiri patriotice nimeni nu le-a pusu in indoiéla si cari suntu iubiti de tóta Romani'a dérú cătra cari d-sea nu pôte avé

acum totu aceeași dragoste ce a avut până acum.

Ce voește guvernul? Că senatul să aprobe sau să desaprobe purtarea sa? Dece guvernul s'a scandalisat de constituția turcească, trebuie să consulte pe autoritățile ce avem în țară și senatu mai înainte de a cere explicări, acum nu poate să aprobe sau să desaprobe, pentru că nu cunoaște scopul ce a avut guvernul când a cerut acea explicație.

D. Radu afirmă că d. Iepureanu e omul situației și cu toate că d-sea a vorbit în camera, a cântat că cucul la urmă urmei s'a vedut că a urlat că lupul, de ore-ce cameră a făcut totu ce a dispus d. Brătianu.

D. Ministrul de interne roga pe d. presedinte a moderă limbajul oratorului, care nu respectă celalalt corp legiuitoriu.

D. Presedinte recunoaște legitimitatea cererii dlui ministru și face apelul la oratore de a nu pierde din vedere respectul ce se datoră camerei, căci în chestiune nu e camera, ci numai guvernul, care e răspunzător. Dece d. oratore nu va răspunde la acest apel, d-sea se va vedea nevoit să roge pe Emin. Șea Mitropolitul pentru că poate Emin. Șea prin duhul blândetii va putea produce unu mai mare efect asupra oratorului.

D. I. Radu protestă în contra intențiilor ce i se atribuiesc și apoi, urmandu, combate procedură guvernului și susține că senatul se nu ia răspunderea ei.

D. Apostolănu dice că guvernul nu voește să aște simțimentul țării în această chestiune, — căci nu e permis să se cunoască acele simțimente, — ci voește unu votu aprobatoriu alu conduitei se. D-sea crede că senatul nu se poate asocia la această procedură a guvernului. Acestu faptu gravu nu e accidente, ci o consecință fatală a unei activități de câte-va luni, de când nu se face de câtu a se derima legi, fără a se pune ce-va în locu.

D. Desliu. Lasa acestea, căci nu e vorba de ele.

D. Apostolănu răspunde că asculta sfaturile beșterilor; dar' trebuie să-și spună ideile se. Creditul țării a căditu și miseră bate la usă. Ce s'a mai făcutu? S'au transmis la puteri presedintii ambelor camere, cari diferu prin opiniile lor politice; și apoi la Constantinopole d. Brătianu și Costinescu. În aceste împrejurări, se proclamă constituția; cându de o parte eră, deca nu umilită, celu putienu pre multa modestia și de ceea-lalta pre multa îndârjire.

În asemenea împrejurări, cându e o agitație launtrică, cându se declară că suntem în falimentu economicu, ce e de mirare deca Midhat-pașa proclamă constituția se! Dar' elu a fostu consecință cu sine. În Octombrie, n'au pus elu printr'o nota către guvern tribunalele noastre între tribunalele imperiului? Incalcare suferită trebuie să aducă altă. Cându s'a publicat constituția n'aveam de ce se cerem explicări, pe cari inse le-amu fi pututu cere cu ocaziunea înglobării tribunalelor noastre între tribunalele imperiului și chiaru atunci le-amu fi pututu lasa la o parte, considerându-le că ultimele miscări ale unui murindu, mai cu seama ca cererea noastră se satisficuse.

Dar' constituția nu cuprinde și nu pută cuprinde nimic despre Romani'a; prin urmare, nu eră locu de cerere de explicări. Întrebarea chiaru e o dovă că guvernul a presupus celu dintâiu că constituția turcească privește și pe Romani'a, cându ea nu pută s'o privească, pentru că noi amu făcutu acte de independență. Ea nu ne privi, pentru că nu ne poate impune religie otomană, nu poate se uite ca

avemu o dinastie ereditară, ceea ce e unu semn de independență. Constituția nu ne e aplicabilă, pentru că ea nu se poate aplica nica-iri, de ore-ce regimul parlamentar, libertățile publice suntu plante cari cresc într'unu pământu pregatitu, dar' se usucă cându suntu puse pe unu trunchiu putredu.

Răspunsul Portiei inse schimbă situația; ni s'a contestat unu drept și țier'a întreaga protesta în contra atingerii drepturilor se; pentru ce se mai cere acestu votu, cându simțimentul țării e cunoscutu? Votulu apoi poate fi și o respingere, și crede guvernul că printr'unu votu se potu instraina drepturile țării?

D-sea crede că nu trebuie pentru ori-ce chestiune a se cere părerea națiunii și mai cu seama pentru chestiuni că cea de față, cându nu se va găsi în țară nici o singură voce pentru a nu protesta în contra încalcării țării. Să nu se vorbească de sacrificiile făcute întru apararea țării, pentru că să nu se facă prin această presiune asupra corpurilor legiuitorie; căci nimeni nu tagaduesce acele sacrificii. D-sea mai esprime cu multa emfaza credința că guvernul nu caută prin asemeni voturi decâtu adăpostire pentru tempulu cându liniștea se va restabili, și faptele voru pută fi judecate.

Votulu ce se cere astăzi nu e la locul lui, rațiunea va impune în concertulu europănu respectarea drepturilor noastre, și nu mai e trebuința de a se da unu votu de către națiune. D-sea e convinsu că protestulu s'a transmis și deca se mai aduce chestiunea în adunările legiuitorie, e numai pentru a se dice: respectu pentru vointă națională.

Pentru acte materiale, corpurile legiuitorie potu da voturi, potu autorisa pe guvern să protesteze; nu inse și pentru o trântă de chârta, care nu poate ave nici o importanță.

D. ministrul de externe arăta că d. Apostolănu da multu guvernului pentru o eventualitate care nu e de față, spre a refusa putienu ce este pretiosu guvernului acum. Și pentru ce această? Pentru că ministrul de externe a compromisu demnitatea țării într'o chestiune de estradare. Acestu faptu, a dispus d. Apostolănu, a încuragiatu pe Portă să facă ceea-ce a numitu d-sea o trântă și ca amu fostu său pre modesti său pre îndârjiti.

Fiindu că aceste lucruri s'au dispus, d-sea se crede datoriu a restabili faptele.

Asupra atitudinii, disa modestă deca nu umilită, care aru fi încuragiatu pe reformistii otomani a face o Constituție, răspunde caera vorba de o estradare și noi n'aveam unu cartelu de estradare cu Portă, de și avem cu alți vecini puternici pentru că portă nu vrea să facă cu noi asemeni aranjamente. Der forti'a lucrurilor e adesea mai tare de catu ori-ce aranjamentu și deaceea estradării s'au făcutu și se facu între Turcia și noi. Cându ea nu a pus în discuție principiulu, d-sea crede că nu eră o gresială, ci o datorie de bună-vecinatate său de umanitate.

Admițandu că eră o gresială, întreba: putea fi această o încurajare pentru reformistii otomani d'a inscrie principele moderne într'o Constituție? Răspunde la această ori ce omu de bun simțiu. Noi printr'o simplă nota amu provocat Constituția otomană! Cându dicea d. Apostolănu această, judecata i-a făcutu defectu.

Dar unde este umilirea? Nota nu e o umilire; căci ea da deplină satisfacere cererii noastre și tradăza justiției române pe culpabile ceruti. Afara de această pe atunci interesulu celu mare alu țării eră liniștea frontierelor, căci neutralitatea eră amenințată. Guvernul n'a gasit oportunu de a-și crea dificultăți într'unu momentu atâtu de neoportunu.

D. Ministrul de externe da citire unei parti din nota d-sale către d-nu aginte romanu de la Constantinopole în privința estradării omoritorului bancherului Rosenthal. Asupra punctului criticat de d. Apostolănu, nota dice că: nu poate admite pretențiunea că tribunalele române suntu tribunale otomane; din contra, protesta în contra acestei pretențiuni și rezerva chestiunea.

Unde e aci, întreba d. ministrul, ceea umilită, de care vorbea d. Apostolănu? Deru e o vorba de prudință politică în nota, ceea că nu crede oportunu a sesisa pe sublima Portă această chestiune secundară în timpul de atunci.

Neutralitatea în adevăr nu eră amenințată atunci și chestiunea ce se impunea neaparatu guvernului eră ceea de a asigura liniștea frontierelor noastre directu amenințate. În fată această necesități capitale, închierea unui cartelu de estradare cu Turci'a eră într'adeveru o chestiune secundară, cum a dispus în nota. N'a compromisu darna demnitatea țării, cum e acusat, ci a salvat într'unu modu pozitivu principiulu, s'a amănata tratarea chestiunii pentru unu tempu mai putienu încarcatu de griji mai mari.

D. Apostolănu intrerupe: D. ministrul de externe nu crede că a comis o gresială, că a lovit demnitatea țării prin această nota și cu atâtu mai putienu că a încuragiatu pe Turci'a să intruzeze Romani'a în imperiulu turcescu.

Cu toate acestea și d-sea aru fi de părerea d-lui Apostolănu de a fi mai putienu modestu, cându însă i se va da autorizare; dar' d. Apostolănu o refusa și d-sea va mântien politică de până acum care e bine vedută de puterile cele mari.

Cătu pentru rolulu neatentiv ce ia d. Apostolănu în fată constituției, nu-lu poate lua și guvernul, care e responsabil. D. Apostolănu, filosofu, poate privi din înaltă disprețulu se că o trântă această constituție. Guvernul nu se poate pune în această poziție de linișce neperurbabile. Darna în cele din urmă a trebuit să recunoască și d. Apostolănu această cându a acusat pre guvern de slabiciune. D-sea crede că n'a fostu slabiciune din partea guvernului; elu a cerut explicații și cându i s'au datu a protestat în substanță, cum credea că trebuie să aprobe și d. Apostolănu.

Noi simțim violarea o recunoștem, o demonstrăm; protestulu va trebui să facă că și Europ'a să ia cunoștință despre violarea drepturilor noastre. Prin urmare, chiaru d. Apostolănu trebuie să recunoască că d-sea a lucrat și în această chestiune cu fermetate și prudință.

Lasându la o parte celelalte cuvinte ale d-lui Apostolănu, răspunde că guvernul se felicita pentru linișcea internă a statului. Creditulu statului nu e perdutu; suferim și noi de o genă generală și crede că nu se va găsi nimeni care să se unască cu d. Apostolănu pentru a acuză pre guvernul nostru ca e causă a crizei ce bătute întreaga Europ'a.

D-sea mai răspunde și la acușarea că nu eră competentu unu ministru otomanu să dea explicații, dicendu că constituția odată promulgată, Turci'a a încetat de a fi unu statu absolutisticu, și prin urmare responsabilu nu potu să fie de câtu consiliarii tronului; ei numai potu da explicații autorizate.

Venindu la descrierea făcută de d. Apostolănu asupra situației țării, sub acestu guvern, dice că elu în launtru a consolidat drepturile noastre; în afara a intinsu relațiile cu puterile cele mari. Într'o asemenea poziție, guvernul n'a creditu că n'aru trebui să ia autorizarea corpurilor maturan pentru protestulu în contra violării drepturilor noastre.

Dece senatul n'aru da această autorizare, această aru însemna, mai cu seama după discursulu dlui Apostolănu, că senatul voește că ministerulu să nu se multimească cu o revendicare pre cale diplomatică; ceea ce nu este în intențiunea guvernului.

Asupra consultării corpurilor legiuitorie dice că, chiaru cându Turci'a crede că e mai bine a ave unu regim constitutional, e ore bine că noi se nu practicăm în totu regimul constitutional chiaru cându e vorba de drepturile țării? Într'o asemenea împrejurare, e ore bine a se face imputări guvernului pentru că e pre constitutional? A nu da autorizarea ce se cere e a acordă guvernului unu votu de incredere necontrolatu în privința politice se se este și guvernului nu i-aru placea această, pentru că elu nu voește de câtu o incredere rationată, controlată.

D. I. Desliu întreba deca protestulu s'a transmis său în urmă votulu camerei?

D. ministrul de externe declară că nu poate răspunde dlui Desliu, fiindu că această discuție gravă aru degenera într'o interpelare, de ore-ce i-se facu întrebări.

D. I. Desliu combate procederea guvernului, arătandu că, deca guvernul nu gasea în elu destulă putere, pută se protesteze M. Șea Domnitoriulu și până acum poate aru fi fostu retrasu și portofoliulu lui Șavet-pași'a, Constituția turcească, după d. Desliu, nu face nici o aluziune la Romani'a, darna printr'o stranie contradicție, d-sea afirmă că consululu franciesu dela Constantinopole a protestat deja la Portă în contra articolelor în cari se facea aluziune la Romani'a. Guvernul, dice d-sea, a întreatu pe Șavet-pași'a deca e și Romani'a cuprinsa între provinciile turcesci, și turcii, cari se credu imperati ai sorerului și-ai pământului, au dispus ca suntu și-ai Romaniiei.

D-sea arăta relațiile ce exista „ab-antiquo“ între Romani'a și Turci'a și conchide că Romani'a nu potă fi cuprinsa în constituția turcească, căci sub numele de provincie privilegiată se întielege Egiptulu, Candi'a, Libanulu, etc.

D-sea nu vede trebuința de a se asocia reprezentatiunea națională la protestulu guvernului; căci deca va esă reu, s'o pata numai guvernului nu și țier'a. Guvernul a făcut o singuru, singuru s'o desface. D-sea e de părere că senatul se tréca puru și simplu la ordinea dilei, pentru că la casu de nenorocire, se potă sacrifică pre ministrii și se scape țier'a.

Sedința se suspenda pentru 5 minute.

La deschidere, s'acordă cuvintulu d-lui D. Ghica.

D. D. Ghica declară că i-e téma să nu placă nici unei partide, deca și în chestiunea de fată suntu partide în Senatu, și apoi protesta în contra ideii ce ia atribuitu d. Desliu că are sete de sânge. Numai nebunii au asemeni dorințe.

D. Desliu. Protestéza.

D. D. Ghica. Numai unu nebunu aru voi se împinga țiera lui la necunoscutu, său la unu cunoscutu periculosu.

D-sea crede că ministrul de externe a făcutu o gresială și că colegii se suntu de aceeași părere.

D. Ministrul de interne cere cuvintulu.

D. D. Ghica dice că d-sea n'aru fi procedat că actualele ministru de externe, ci aru fi protestat îndata puterilor garante și Turciei. Ori-cum aru fi ne aflam astăzi într'o situație gravă.

Se susține că Constituția otomană n'atinge întru nimic drepturile noastre și se afirmă că ambasadorele Franciei a și protestat că se cuprinde Romaniia în Constituție.

D. Desliu. I-a cerutu agintele nostru.

D. Ministru de interne. Nu este esactu.

(Va urmă.)

Varietăți.

* Postalul. In cerculu Direcțiunei postale reg. ung. din Sibiu este de ocupatu unu postu de oficialu postal, pre lănga depunerea unei cautiuni de 300 fl., cu salariu de 600 fl. si 100 fl. bani de quartiru, eventualu unu postu de practicantu cu unu adjutu de 300 fl. Reflectanti au a-si inainta petitiunile lor la Direcțiunea postala de aici in restempu de trei septamâni dela 8 Ianuaru cal. n. incependu.

* Drepturile barbatului in Rusia. — Diuariulu „Nouveau Temps“ i se scrie din Elisabethgrad. cu dat'a de 4 Dec., ca tribunalulu de Alexandria, in gubernamentul de Khers a judecatu afacerea urmatore:

O tieranca din satulu Tolov'a-Balti'a nascuse unu copilu dupa doue luni dela casatori'a ei. Câte-va septamâni dupa acést'a, barbatulu ei o legă de drigulu carului, in care se urcă cu unu altu tieranu, si manendu calulu in gón'a mare, loviá fãra mila in acést'a nenorocita, care trebuí sa strabata in modulu acest'a 16 verste sub loviturile furiose ale sotului iritatu.

Intorsu acasa, rase capulu femeiei sale, i unse corpulu cu pacura, o pravalí intr'o gramazue de pene si o dete pe usie afara. Dupa tôte aceste chinuri, nefericit'a se duse la pop'a din satu, care nu numai ca n'o compatimí, dara i aplică si câte-va palme chiemă pre barbatu si i ordonă s'o mai bata si cu nuiele.

La tribunalulu, procurorulu generalu, reprezentatu prin suplentulu seu, d. Steick, renuntia de a sustiené acutiunea in contr'a barbatului, inteimeindu-se pe considerante ca acést'a afacere aru fi de o ordine curatu privata si ca casatoriti totdeun'a aru puté sa se impace; avocatulu Ksé-voldsky, insarcinatu cu apărarea pretului, se silí mai cu séma sa constate ca faptele de genulu acest'a se gasescu in numeru fôrte mare printre clasele inferioare. Sub influinti'a acestoru cuvinte, juriulu achitá pe barbatu si pe preotu.

Sciri telegrafice.

Bucuresci 9 Ianuaru. Representantulu Russiei de aici, bar. Stuart fu chiamatu prin telegrafu in quartirulu generalu la Chisinau.

Constantinopole 10 Ianuaru. „Corr. pol.“ se anuncia din Constantinopole sub 10 l. c.: Consiliulu turcescu de ministri a decisu, ca fatia cu protestulu guvernului românu privitoriu la art. 1, 7 si 8 din constituțiunea turcesca sa dea guvernului românu o interpretatiune oficiala articuliilor din cestiune care sa delature cu deseversire ori si ce temeri ce s'aru puté escá din viitorulu raportu publicu intre Romani'a si Turci'a. Pórt'a spera ca prin satisfactiunea acést'a incidentulu si ei neplacutu cu Romani'a se póte considerá de resolutu.

Constantinopole 16 Ianuaru. La cerea delegatiilor turcesci eri sér'a s'a amnatu sediinti'a cea mai de aprópe a conferintií pe joi. Totu mai multa consistintia capata parerea, ca delegatii turcesci pregatescu unu proiectu nou pentru restatorirea intielegerii, pre basea notei lui Andrassy. Mâne este consiliu de ministri. Dispusetiunea participantilor la conferinti'a este aplecata spre pace.

Constantinopole 11 Ianuaru. Pórt'a persista positivu pre lănga refusulu in privinti'a propunerilor, ce atingu comisiunea interna-

tiunala si modulu denumirii guvernurilor; totu asiá de putienu s'a pututu ajunge o intielegere pre basea notei lui Andrassy. Atitudinea Russiei e pacifica, din contra a Germaniei e mai putienu favorabila intielegerii—deca rezultatulu va fi negativu ca celu alu sediintiilor premergatorie, puterile voru luá numai decátu unu concludu decisivu.

Vien'a 12 Ianuaru. Situatiunea iera e critica; pórt'a a declaratulu ca din not'a lui Andrassy nu póte primi decátu numai punctele cari nu suntu in contradicere cu constituțiunea.

Conferinti'a este paralisata. Sultanalulu face dispusetiuni de a plecá spre Ruscicu la armata.

Constantinopole, 12 Ianuaru. In conferinti'a de joi sér'a avura locu dicsiuni mai lungi intre delegatii de ambe partile. Starulescu pe langa respingerea programei conferentiale, cu deosebire in privinti'a a duoru puncte (instituirea guvernurilor crestini si comisiune internationala de supraveghiere.) In totu decursulu desbaterii reprezentantii puterilor europene au fostu de acord. Sediinti'a s'a radicatulu fara de nici unu rezultat. Sediinti'a cea mai deaprópe va fi luni.

„Agence Havas“ anuncia: Delegatii europeni voru comunica portii in resunatu definitivu inteniunile lor, voru cere categoricu unu respunsu pe sediinti'a cea mai aprópe si dupa ce se va vedea ca o intielegere e peste putintia, voru parasi Constantinopolea. Ambasadorulu germanu bar. Werther a declaratulu astadi in conferinti'a ca elu nu póte face concessiuni mai departe. Turcii nau adusu proiectu nou.

Raportu

despre tãrgulu de tiera sibianu din 27 Decembre 1876 (8 Ianuaru 1877).

Si in acestu anu tãrgulu de ierna a remasu, de-si tempulu de altcum favorabilu, in tôte privintiile reu cercetatu, fãra comunicatie si vendiare si a fostu redusu numai la cumperãrile, realizate prin populatiunea rurala pentru trebuintiele zilnice a le casei; vendiãri mai insemnate au lipsitu cu totul.

Bucate si alte cerealii, precum si producte brute astfelu de putiene au concursu încátu unu tãrgu mijlociu de septamãna, a avutu rezultate mai favorabile. Putienulu a trecutulu inse repede si cu pretiuri neschimbate. In grãne, care de asta-data au fostu cautate mai tare, s'a simtitulu lips'a; secara si ovesu putienu, numai cucuruzulu a fostu oferitu in cantitati bunisiore. Mai putienu cá tôte erau — banii.

Vite cornute s'au vendutu 1200. Pretiulu unei parechi de boi au variatu dela 150—250 fl. Vacu s'au vendutu cu 35—80 fl. Dintre cai numai ras'a rurala a fostu reprezentata: cai frumosi au lipsitu cu totul. De acea pretiulu cailoru nu s'a urcatu preste 50 fl. si s'a scoboritu pãna la 30 fl. Oi au fostu aduse la tãrgu numai 120, care tôte s'au vendutu cu 8 fl. parechea. Porci vr'o 400 cu pretiuri diferite dupa calitate; marfa grasa s'a platitu bine. La vendiarea in detailu pretiurile varieaza dupa cum umbla tempulu: unu kilo carne de porcu se platesce aci cu 32 cr. aci cu 40 cr. Carne de vitielu fôrte scumpa, kilo s'a platitu cu 50—60 cr. —

Vreme de primavara, seninu si dile placute.

Sibiu, 28 Decembre 1876 (9 Ianuaru 1877.)

Grâu, hectolitra, prim'a calitate fl. 8.80, mijlocia fl. 8.20, slaba fl. 7.60; Secara, prim'a fl. 5.60, mijlocie fl. 5.30, slaba fl. 5—; Orzu fl. 5—; Ovesu, prim'a fl. 2.80, mijlociu fl. 2.60, slabu fl. 2.40; Cucuruzu, fl. 3.70; Cartofi fl. 3—;

Mazere, litra 18 cr., linte 20 cr., fasole 11 cr.; Fenu, 50 kilo 80—90 cr. — Lemne de focu, metrulu cubicu, fl. 3—fl. 3.50; Luminãri, kilo 64 cr., sãpunu 44 cr., carne de vita 38 cr.

Burs'a de Vien'a.

Din 1/13 Ianuaru 1877.

Metalicele 5%	61 65
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	68 10
Imprumutulu de statulu din 1860	112 50
Actiuni de banca	815 —
Actiuni de creditu	140 30
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	126 20
„ „ „ Temisiorene	73 50
„ „ „ Ardelenesci	71 60
„ „ „ Croato-slavone	71 60
London	— —
Argintu	115 65
Galbinu	6 —
Napoleonu d'auru (poli)	10 06
Valu'a noua imperiale germãna	62 —

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochi de clas'a III. in comun'a Ruj'a protopresbiteratulu gr. or. Nocrichiu-Cincu-mare, se escrie prin acést'a concursu pãna la 20 Ianuaru 1877.

Emolumintele suntu :

- dela 60 familii români câte un'a ferde'a de bucate in grauntie, si dela 36 familii neorustice câte un'a jumetate ferdela.
- folosulu de pe portiunea canonica pamentu aratoriu si de fenatiu 10 jugere 700□. clas'a I. si II.
- Venitele stolari dela 96 familii statorite de sinodulu ppresbiterale.
- dela 96 familii câte un'a di de lucrulu cu palm'a
- Lemnele trebuinciose de focu si folosulu de un'a curte parochiala, pe care poporulu va cladí in curendu namestiele recerute, — care impreuna dau sum'a de 403 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au a-si asterne concursele instruite in intiesulu statutulu organicu pãna la terminulu indicatu la subscrisulu.

Nocrichiu in 20 Decembre 1876.

In cointielegere cu comitetulu parochialu.

Oficiulu ppresbiteralu gr. or.

G. Maieru,
Adm. pprescu.

ad Nr. 236.

Concursu.

De ore-ce in intiesulu inaltei ordinatiuni a Preavenerabilulu consistoriu archidiecesanu din 12 Augustu a. c. Nr. 1743 s'a publicatu in nrii 85, 86 si 89 ai „Tel. Rom.“, concursu pentru reintregirea parochiei vacante Bacai'a, in ppresbiteratulu Giógiului alu II-lea, dar' neafiãndu-se concurenti cu calitatiile prescise in „Statutulu organicu,“ prelãnga parintiése'a concessiune a aceluasi Preavenerabilu, se repetiesce publicarea acelu concursu cu prolongirea terminulu de 14 dile dela 1-a publicare a acestu'a.

Doritorii de a ocupá acea parochia, cu unu venitu anualu de 300 fl. v. a. voru asterne in restempulu de mai susu suplicele lor cu documentele recerute, la subscrisulu oficiu ppresbiterale.

Secarembu, 30 Decembre 1876.

Sabinu Pisu m. p. ppresbit.

(1—3)

Nr. 156.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei Scrof'a se escrie prin acést'a concursu pãna Mercuri in 2 Februaru 1877, in care va fi si alegerea.

Parochi'a acést'a cu care este legata si postulu de invetiatoriu in Luncoiulu de josu, unde parochulu si invetiatoriuulu va avé quartiru in edificiuulu scolaru, are venitu de 194 fl. 30 cr. in care suntu computeate tôte accidentiile, si 210 fl. v. a. cá léfa invetiatoréseca; la olalta sum'a de 404 fl. 30 cr. v. a.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia au a-si tramite petitiunile lor instruate conformu presciseloru din „Statutulu organicu“ si decisiuniloru sinodali aduse in privinti'a intregirii parochieloru la subsemnatulu in Bradu (Hunyad megye.)

Bradu, in 30 Decembre 1876.

In cointielegere cu comitetulu parochialulu scolaru.

Nicolau Miheltianu m. p.
prot. gr. or. alu Zandrului.

(1—3)

Edictu.

Elen'a Nicolaie Bucuru Micu din Tientiari, care mai bine de 6 ani de dile au parasitu cu necredintia pre legiutulu ei barbatu Simeonu Oltenasiu, totu din Tientiari, nesciindu se nici pãna astadi loculu ubicatiunei ei, se citéza prin acést'a, cá in terminu de unu anu sa se prezenteze la scaunulu ppresbiteralu mai josu subscrisu, cáci la din contra procesulu divortiale incaminatu de barbatulu ei se va pertractá si decide si in absentia ei.

Brasiovu, 18 Decembre 1876.

Scaunulu ppresbiteralu alu tractulu I alu Brasiovlului, cá foru matrimonialu.

Iosifu Baracu,
protopr.

(1—3)

Concursu.

Pentru postulu de medicu in comunele Gy. Varsánd si Nagy-Pél (cottulu Aradu) se escrie concursu cu salariu anuale de 500 fl. v. a. 20 cr. de visite, 10 cr. la locuinti'a mediculu, fiindu datoriu respectivulu a tiené si apoteca de mãna.

Dintre competenti cei ce cunoscu si limb'a romãna la alegere voru fi preferiti.

Recurentii au de a-si tramite recursele lor instruite pãna la 29 Ianuaru a. c. st. nou, cá terminulu alegerei, adresate antistiei subscrise.

Datu in Gy. Varsánd 1 Ian. 1877.

(2—3) Antisti'a comunala.

EDICTU.

Bucur'a nascuta Davidu Leuca, maritata dupa Ioanu Nicolau Popu, din Berivoi-mari, comitatulu Fagarsiuului; carea de mai multu tempu au parasitu pre numitulu ei barbatu, si astadi nu se scie loculu aflãrei ei; se citéza a se infatisiá la subsemnatulu foru matrimonialu in terminu de unu anu, cáci la din contra procesulu divortialu intentatu asupr'a ei se va pertractá, si decide si in absentia ei.

Fagarsiu, 1 Octobru 1876.

Scaunulu protop. gr. or. alu tractulu Fagarsiuului I.

Petru Popescu,
protopopu.

2—3